

VERGETEN VERSLAG

Elle Werners

VERGETEN VERSLAG

SCHEMERTIJD 1944

Copyright © 2022 Elle Werners

Uitgave Mijnbestseller.nl

Omslagfoto Marie-José Werners

Foto's en knipsels uit de oorlogstijd:

uit het familiearchief

ISBN 9789403678900

bij het graf van de onbekende held

Geen slagveld

Ik ben in de oorlog geboren (1943). En dus OOGGETUIGE van WO II. Ik heb echter nooit een slagveld gezien. Wel zag ik velden met eindeloze rijen kruizen in Margraten. Een uitje op de Zondagmiddag...

Nu, na bijna 80 jaar - kreeg ik via mijn jongste zus (archief Beeld & Geluid)- de filmpjes onder ogen. Op deze Zaterdagmorgen lees ik in het BD: - 'Heb je het idee dat het bij jou wat sloom gaat? Met deze vijf tips vlieg je weer door de browser van Google'. Ik kan je verklappen dat de filmbeelden van toen niet razendsnel zijn, maar wel onthutsend en spannend. Het woord 'bezetting' kan heel veel verschillende associaties oproepen. Bijvoorbeeld wreedheid, dood en verderf. Maar ook veerkracht en verzet.

Ik wist van de schriftjes van mijn vader... ik wilde ze ontcijferen en te digitaliseren. Het is een verhaal dat mijn vader zo'n 80 jaar geleden heeft opgeschreven onder barre omstandigheden. Als fanatiek amateurfilmer maakte hij ook unieke opnamen in die donkere tijd. Ik bewonder de dapperheid en de creativiteit van mijn toen nog jonge ouders. Mijn vader was jarig op 28 oktober, dus daags na de bevrijding van DEN BOSCH vierde hij zijn 39e verjaardag!

Mijn ouders trouwden op 16 oktober 1940. Ze kregen tijdens de bezetting twee kinderen (waaronder oudste zus Tony en ik); op 11-11-1944 kwam er ook nog een 'bevrijdingskindje' bij: Eugénie, (overleden in 2008). Na de oorlog: mijn bijzondere broer Bernard (1947) en hekkensluis Marie-José (1948). Op foto's en filmpjes zie je 2 kleine meisjes in militaire kleding. Bij een soldaat op schoot en op zijn jeep. Jack Hazelwood was een van onze bevrijders. In mijn beleving was hij de 'superheld'. In de kelder zong ik: 'You are my Sunshine 'voor hem. Over Jack werd verteld dat hij een huisvriend was. Ik leerde Engelse woordjes. Jack, chocolate!' riep ik dan en tikte driftig op zijn borstzak.

Naar aanleiding van deze anekdote wil ik nog wat delen: - In 2008 op 26 April stond het volgende stuk in de Telegraaf: 'Op onze oproep vorig jaar april - geplaatst bij een interview met een Spitfirevlieger - reageerden lezers van De Telegraaf massaal.' 'Ooggetuigen van de Tweede Wereldoorlog'. Bijzondere ooggetuigenissen van Nederlanders die de oorlog hebben meegemaakt. (Met een cd van het laatste interview met Soldaat Van Oranje.) Door Charles Sanders. Uitgeverij House of Knowledge. Mijn bijdrage aan dit boek: de pagina's 48 en 49. Je ziet daar mijn vader met een bakfiets vol beddengoed; een kapotgeschoten muur van ons huis met daarachter mij en mijn zus. Jack met ons tweetjes op een jeep. Voedselbonnen en een brief. De tekst is geschreven door mijn moeder.

Meer over Jack: omdat ik me zijn achternaam nog herinnerde ben ik op zoek gegaan naar iemand die voldeed aan de gegevens die ik had. Ik kwam toen uit bij: 'John (Jack)Hazelwood – werd geboren op 22 mei 1922 in N. (Canada).

Hij verliet het ouderlijk huis in 1939 op 17-jarige leeftijd en werkte voor verschillende mensen in de houtfabrieken in het gebied. In 1943 nam hij dienst in het Canadese leger. Hij was erg trots op het jaar dat hij in de krijgsmacht doorbracht. Na de oorlog vervoerde hij boomstammen, grind en brandstof. Jack trouwde met H.